

ภาคผนวก 2 : สรุปประเด็นจากการประชุมสัมมนา

การประชุมสัมมนาโครงการจัดทำเอกสารประมวลผลงานเกี่ยวกับลุมน้ำทະเลสาบสงขลา จัดขึ้นในวันที่ 28 กันยายน 2541 ณ ห้องประชุม สำนักวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ ต้องการระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคณาจารย์ นักวิจัยและบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่รวมไว้ และผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ ในประเด็นต่าง ๆ ตามข้อกำหนดโครงการ การดำเนินงานได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งอย่างบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปประเด็นความคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาซึ่งนำเสนอในรายงานส่วนนี้โดยแยกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- (1) สรุปผลการดำเนินงาน
- (2) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

6.1 สรุปผลการดำเนินงาน

ฝ่ายจัดการโครงการได้ชี้แจงความเป็นมาของโครงการวิจัยว่าเป็นผลมาจากการที่สภามหาวิทยาลัยได้ตั้งค่าตอบเกี่ยวกับ “ศักยภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการจัดการลุมน้ำทະเลสาบสงขลา” มหาวิทยาลัยจึงได้มอบหมายให้คณาจารย์จัดการลีกเดลล้อม ร่วมกับ สำนักวิจัยและพัฒนาดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อร่วมรวมและประมวลผลงานรูปแบบต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านสามารถตรวจสอบเอกสารและเสนอแนะ ในขั้นตอนของการจัดประชุมสัมมนาได้สรุปผลการดำเนินงานโดยอ้างถึงเอกสารประกอบการประชุมสัมมนา บทที่ 1-4 ดังนี้

- ผลงานที่ร่วบรวมได้มากกว่า 140 ชิ้น ส่วนใหญ่เป็นผลงานด้านวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะสาขาวิศวกรรมและชีววิทยา
- งานวิจัยส่วนใหญ่มีมาจากการสนับสนุนของนักวิจัย และมักมีเป้าหมายอยู่ที่ช้อมูลมากกว่าวิธีการจัดการ หรือแก้ปัญหา
- ลักษณะของการดำเนินโครงการ พบร่วมกันในส่วนใหญ่ดำเนินงานแบบแยกส่วน ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความ เชื่อมโยงในเชิงระบบ
- คณบุรุษมีชื่อเสียงในชั้นต้นดังนี้
 - มหาวิทยาลัยควรวางแผนการกิจให้เป็นระบบมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่อง “ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา” และจำเป็นต้องมีผู้ชำนาญการรับผิดชอบ วิเคราะห์และวางแผนพัฒนาโครงการ/ชุดงานวิจัยให้เป็น ระบบ โดยต้องมีหลักเกณฑ์ และมีเป้าหมายให้ชัดเจน
 - ด้านการเรียนการสอน น่าจะเน้นเอาประเด็นปัญหาลุ่มน้ำให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้และ ร่วมแก้ปัญหาเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะด้านชีววิทยา นิเวศวิทยาและเคมี รวมทั้งด้าน วิศวกรรมศาสตร์ และการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งควรทางนำศาสตร์นี้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์
 - ควรให้ความสำคัญแก้ปัญหา และแก้ไขปัญหาตามความ สำคัญ
 - ควรยกระดับความสามารถในการดำเนินการเป็นสหวิชาการให้มากขึ้น เนื่องจากปัญหาของทะเลสาบมักจะมีประเด็นที่หลากหลายและซับซ้อน การดำเนินการแบบแยกส่วนมักไม่สามารถนำไปสู่ การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิผล
 - ผลงานทางเคมีและชีววิทยาที่มีอยู่มากมายนี้ควรทางนำเอามาไปใช้ประโยชน์ให้เป็นรูปธรรมให้มาก ด้วย
 - การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรจัดสร้างให้สอดคล้องกับปัญหาและ/หรือความ ต้องการของลุ่มน้ำ
 - ควรยกระดับงานบริการวิชาการให้เป็นงานวิจัยและ/หรือปรับปรุงโครงการวิจัยเป็นการวิจัยเพื่อ บริการให้มากขึ้น โดยมีคณบุรุษการตรวจสอบคุณภาพผลงานวิชาการ
 - ควรให้ความสำคัญกับการวิจัยและการบริการวิชาการให้เป็นที่ยอมรับของผู้ว่าจังหวัดหรือคนในลุ่มน้ำ เพื่อให้สามารถเป็นผู้นำในด้านวิชาการในพื้นที่ได้
 - ควรจัดบุคลากรเข้าร่วมงานให้สอดคล้องกับความสามารถ
 - ควรปฏิรูปการใช้ชื่อคลุ่มน้ำ ให้สามารถใช้ได้สอดคล้องกับทุกคน
 - ควรให้ความสำคัญกับการแต่งตั้งบุคลากรร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ควรเป็นผู้ที่ สามารถให้ความเห็นเชิงวิชาการ เชิงวิเคราะห์ประเด็นปัญหาได้จริง
 - ควรให้ความสนใจระดูกทางวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม ซึ่งเป็นภูมิฐานในการ เสิร์ฟรับความเชิงแข่งขันของประเทศต่าง ๆ ในลุ่มน้ำ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีบทบาทในส่วนนี้้อย

- ควรกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจนของมหาวิทยาลัย ถ้าเห็นว่าลุ่มน้ำทaleสานสหสาเป็นสิ่งสำคัญ ของภาคใต้ และมหาวิทยาลัยจะเข้ามามีส่วนรับผิดชอบในอนาคต

ทั้งนี้มีมหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการศึกษาวิเคราะห์งานของภาครัฐของระบบชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้รู้ว่าโดยศักยภาพของมหาวิทยาลัย จะทำอะไรได้บ้าง จากนั้นอาจจัดแบ่งหมวดหมู่งานวิจัยที่เกี่ยวกับลุ่มน้ำฯ ว่า ควรเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาใดบ้าง มีประเด็นใดบ้างเป็นประเด็นหลักที่จะเข้าไปเสริมในสาขาวิชานั้น แต่ละประเด็นหลักอาจจะมีรายละเอียดอย่างต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่งานวิจัยจำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน

จากนั้นผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบผลงานด้านสังคมศาสตร์จะเพิ่มเติมว่า สำหรับผลงานด้านสังคมศาสตร์ รวมได้ทั้งหมด 20 ชิ้น เป็นงานวิจัย 12 ชิ้น วิทยานิพนธ์ 4 ชิ้น และบทความ 4 ชิ้น แยกเป็นประเด็นการศึกษา ได้ 6 ประเด็น ได้แก่

- ประเด็นด้านสังคมวิทยา เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม ระบบนิเวศและวิถีชีวิตรากฐานการงานวิจัย 1 ชิ้น วิทยานิพนธ์ 1 ชิ้น และบทความ 2 ชิ้น
- ด้านประชากรศาสตร์และการย้ายถิ่น มี 1 ชิ้น
- ด้านนโยบายการพัฒนาการวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ งานวิจัย 2 ชิ้น วิทยานิพนธ์ 1 ชิ้น
- ด้านการจัดการแบบมีส่วนร่วมรวมถึงการจัดการแบบเป็นระบบรวมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชนประชาชน มีประมาณ 6 ชิ้น
- ด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพยากร นาข้าวของรัฐ และเอกชนในการจัดตั้งการใช้ประโยชน์ในทรัพยากร มี 3 ชิ้น
- ด้านการศึกษา และทัศนคติความรู้ มี 1 ชิ้น

ในส่วนของสังคมศาสตร์ พบว่ามีผลงานที่เกี่ยวกับเชิงวิถี ภูมิปัญญาชาวบ้าน ศิลปวัฒนธรรม เป็นส่วนใหญ่ งานเกี่ยวกับลุ่มน้ำโดยตรงมีน้อย

จากนั้นผู้วิจัยในส่วนของสำนักวิจัยและพัฒนาได้ซื้อเงินเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยในสถานภาพขององค์กร ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรรมการ 3 ชุด ได้แก่

- คณะกรรมการการพัฒนาลุ่มน้ำทaleสานสหสา
- คณะกรรมการกำกับการแก้ปัญหาและประสานการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในทaleสานสหสา
- คณะกรรมการนโยบายและประสานงานการวิจัยลุ่มน้ำทaleสานสหสา (แต่งตั้งภายใต้ มอ.)

ผู้วิจัยสรุปว่า แม้ว่ากรรมการชุดที่ 3 ซึ่งเป็นองค์กรภายใน มอ. พอจะมีผลงานอยู่บ้าง โดยเข้าเป็นกรรมการภายใต้ความช่วยเหลือของเดنمาร์ก แต่จริง ๆ แล้ว กรรมการทั้ง 3 ชุด ไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มประสิทธิภาพไม่ค่อยมีกิจกรรม แม้แต่การประชุมก็ประชุมบ้าง ไม่ประชุมบ้าง

6.2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

การประชุมสัมมนาได้รับความร่วมมือด้วยดีจากคณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสังกัดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และผู้ทรงคุณวุฒิในพื้นที่ รวม 26 คน (ดังรายชื่อในภาคผนวก 2) ทุกคนมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

- อ.วีระพันธ์ :**
- การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้ได้ผลเกิดความเจริญก้าวหน้าได้เชื่อมโยงกับทรัพยากรคน พระชนน์ควรพัฒนาคนในพื้นที่ลุ่มน้ำควบคู่กันไปด้วย
 - การทำงานมักขาดระบบความต่อเนื่อง หางานแบบหลายคนสั่ง
 - ควรทำการศึกษาข้อมูลย้อนหลัง (case study) โดยการสัมภาษณ์คนที่มีถิ่นฐานเดิมอยู่ในพื้นที่ดังแต่รุ่นบรรพบุรุษ (คนเฒ่า คนแก่) ซึ่งมีข้อมูลบางอย่างที่ขาดหายไป และไม่สืบทอดกัน
 - ที่ผ่านมามีการศึกษาแบบได้รับคำสั่งให้ทำ ควรจะทำการศึกษาแบบ Supplement ให้มาก
 - ควรตั้งข้อบ่งชี้การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม "development of Songkhla lake basin" ให้กว้าง
 - ให้ถือว่าการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของ lake basin

- ผศ.อำนวย:**
- ควรให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยเพื่อหาขีดความสามารถในการรองรับ (ของเสียจาก) การพัฒนาของลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพราะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับทุกกิจกรรม

- รศ.เริงรัชย์ :**
- ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับทะเลสาบมีมานานพอสมควร เพราะฉะนั้นการศึกษาส่วนใหญ่ ๆ จะมีมาก ควรจะรวมให้ได้มากกว่านี้จากหลาย ๆ แหล่ง เช่น ห้องสมุด
 - หากต้องการให้ มอ. สามารถทำงานกับทะเลสาบสงขลา ทางสภามหาวิทยาลัยจะต้องขอກำsiให้ทำ เกี่ยวกับทะเลสาบอย่างไรบ้าง ทางมหาวิทยาลัยจะชี้ร่องปัญหาทะเลสาบอย่างไร ประเด็นไหน ภายในเวลาสักเท่าไร สาย ก, ช, ค คณะต่างๆ จะทำงานอย่างไร ประสานงานอย่างไร เกมีปัญหา ค่อนข้างมาก ระบบการทำงานของเรายังไม่ลงตัว ในเรื่องงานวิจัย นโยบาย ควรต้องซัดเจน เริ่มจากในส่วนผู้บริหารก่อน
 - การประมวลเอกสารน่าจะต้องกระชับให้มากกว่านี้ ความมีหัวข้อจัดเจน เวลา และทำอย่างไร เพื่อให้เก็บภาพว่า 5 ปีข้างหน้า เราจะทำอย่างไร เพื่อทะเลสาบสงขลา

- ผศ.วิชัย :**
- มอ.มีคนที่ดูเหมือนมีความรู้ยัง จะรักษาคนรู้จริง
 - น่าจะมีการกำหนดจุดยุทธศาสตร์ และตั้งเป้าหมายไว้
 - น่าจะเปลี่ยนบทบาทมาเป็นคิดเอง จัดการเองได้

รศ.สัณห์รัย :

- ในฐานะที่เคยดูแลสำนักวิจัยและพัฒนาและมีความเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดสาหกรรม เห็นว่าทางสถาบันอุดสาหกรรม ต้องการให้ทาง มอ. มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ทั้งนี้ เพราะว่าตักษัยภาพของ มอ. มีมาก รายงานการวิจัยทะเลสาบสงขลาของ มอ. ได้ทำไว้มาก และทางสถาบันอุดสาหกรรมต้องการให้งานวิจัยนี้ได้กระจายออกไป และได้เสนอความคิดที่ว่าควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และน่าจะติดต่อประสานงานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการดูแลทะเลสาบ เพื่อไม่ให้งานช้าช่อนแผลมาแบ่งดูว่าทาง มอ. จะทำอะไรได้บ้างทั้งนี้
- ควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาให้เสร็จโดยร่วมกับหน่วยงานราชการ และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- จัดโครงการแลกเปลี่ยนข้อมูล/ความคิดเห็นกัน โดยทาง มอ. อาจขอความคิดเห็นในเรื่องใดก็ได้

ในเรื่องมูลพิษทางน้ำของโรงงานอุดสาหกรรม ขณะนี้โรงงานต่างให้ความสำคัญโดยให้มีผู้ควบคุมสิ่งแวดล้อม เป็นพิเศษ มีการจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้ควบคุมสิ่งแวดล้อม และจดทะเบียนเข้ากับทางกรมโรงงาน เกี่ยวกับการปล่อยน้ำเสีย ที่มีความสกปรกสูงของโรงงานที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย กรมโรงงานยอมให้สถาบันอุดสาหกรรมผ่อนผันให้มีการเพิ่มค่าปรับ ในประกาศกระทรวง สถาบันอุดสาหกรรมจะทำให้มีโรงงานอุดสาหกรรมทั้งหมดเป็นโรงงานตัวอย่างที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และจะพยายามมุ่งผลักดันให้อยู่ในมาตรฐาน ISO 14000

รศ.สมยศ :

- เสนอให้ความน่องกราจากที่อื่นที่มีการทำเรื่องนี้เข้ามาร่วมพิจารณาด้วย เช่น ของ ม.หัสดิณ ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดขึ้น และเราจึงค่อยมาว่ากันใหม่ของ มอ. ว่าเราจะทำอะไร อย่างไร จะยกตัวอย่างที่การสังเคราะห์ แต่เมื่อเราทำแล้วจะได้เห็นภาพความเชื่อมโยงกันในเชิงภาพ ชีวภาพ ແසั่งคอม เพราเว่าหลายท่านได้พูดว่า “มองไม่เห็นภาพว่าทำไม่คนนำมารื้อเชื่อมโยงกับทรัพยากร ธรรมชาติ กับสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร” ทั้งนี้เนื่องจากขาดการสังเคราะห์อยู่ หากว่าเราจะทำอะไรในอนาคตแต่ถ้าไม่มีประวัติความเป็นมา ไม่เห็นภาพความเปลี่ยนแปลง ก็เสมือนว่าเรามองอนาคตไม่ออก อาจนำวิธีอนาคตศึกษามาใช้ ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าเราเห็นภาพอนาคตอย่างเดียว เราต้องมองพัฒนาการในอดีตเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพราการจะพัฒนาไปสู่แนวทางใหม่ เราจะได้รู้ว่าเราจะต้องทำอย่างไรบ้าง ดังนั้น เราจำเป็นจะต้องรวมความเอาอกสាជาจากที่อื่นเข้ามาด้วย

รศ.สมบูรณ์ :

- งานวิจัยความมีตัวเลขเข้ามาบ้าง เพราะงานวิจัยลุ่มน้ำส่วนใหญ่มีแต่ข้อมูล และควรนำเสนอความคิดเห็นความต้องการของคนในพื้นที่เข้ามาเป็นส่วนประกอบด้วย เพื่อเอาข้อเท็จจริงจากความต้องการของคน จริง ๆ

อ.วีระพันธ์ : - ความมองไปที่ระบบ มองให้กัวงว่าที่ม่องอยู่ มอ. เองไม่ได้ใช้คนได้เต็มศักยภาพที่เต็ลคลาคนเมื่อยัง และอยากให้มองประเด็นการพัฒนาคุณน้ำ เราน่าจะมองการจัดการสิ่งแวดล้อมว่าเป็นการร่วมมือ กันในการพัฒนา เรา秧มองปัญหาไม่ครบ เพราะการพัฒนาคุณน้ำจะต้องมองไปให้ไกลกว่าคนอื่น และความมองที่ carrying capacity ด้วย องค์กรทางกอยู่เฉย ๆ ก็ไม่พัฒนา จากการรู้ธรรมนูญ หมวดการปกครองท้องถิ่น เรายังน่าเอารโครสังขของ การบริหารอาชัย local potentials เป็นกรอบ เพราะในรัฐธรรมนูญมีข้อที่บ่อกว่าสามารถทำเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ ซึ่ง องค์กรรูปแบบนี้น่าจะสามารถนำมาใช้กับคุณน้ำที่เหลาบลงมาได้

ผศ.อำนวย : - การประเมิน carrying capacity มีหลายแนวทางและต้องอาศัยเกณฑ์หล่ายเกณฑ์ คนที่จะทำได้ต้องมีความเข้าใจและจะต้องพิจารณาให้ดี

รศ.เพริศพริศ : - มองไปที่ผู้บริหารว่า ผู้บริหารตั้งใจจะผลักดันและสนับสนุนงานวิจัยแค่ไหน เพราะจากที่ผ่าน ๆ มา ที่ให้มีการตอบค่าถามที่ถามไป ถามข้อคิดเห็นทุกครั้งที่มีการส่งไปให้กรอกนั้น ไม่เห็นว่าจะมีการ ทำอะไรเลย ไม่มีการพัฒนาเป็นรูปธรรมจริง ๆ

อ.วีระพันธ์ : - ผู้บริหารไม่มองงานวิจัยแต่มองไปที่เงินสนับสนุนการวิจัย มอ. มีเงินงบประมาณ 900 ล้านบาท ใน 1 ปี มีรายได้สะสมอยู่ 600 ล้านบาท งบประมาณมีมาก แต่บางส่วนไม่ทราบว่าหายไป ไหน การที่บ่อกว่า มอ. ไม่มีเงิน จึงไม่จริง

คุณจงจิตร : - การประมวลสิ่งที่ มอ. มีอยู่ทั้งหมดจากการศึกษา น่าจะนำมาทำฐานข้อมูลเป็นหมวดหมู่ทั้งหมด จัดเป็นคันๆ โดยอาจทำฐานข้อมูลย่อยๆ เพื่อว่าสิ่งที่ทำไปแล้วจะได้ไม่ต้องทำซ้ำซ้อนกันอีก คุณนาย นอกและภายในจะได้มามาให้บริการได้ อีกทั้งจะได้ทราบจุดแหล่งจากการวิจัย และการวิจัยเรื่องได้ใน มีโครงการ คนอื่นจะได้ทำ

รศ.สุรพล : - ปัญหางานวิจัยของมอ. คือ ขาดความรู้ ความเข้าใจปัญหาจากภายนอก ควรจะทำวิจัยร่วมกัน การจัดการต้องอาศัยความร่วมมือจากรัฐ มอ. และสังคม ควบคู่กันไป

อ.พรศิลป์ : - มหาวิทยาลัย ควรตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน ว่าเรามีบทบาทอย่างไรต่อที่เหลาบลงมา มีเป้าหมาย ไว้เพื่ออะไร ความมีคุณภาพการคดอยู่แล้วและให้ทุกการวิจัย เพื่อเราจะได้ดูว่าเราไปถึงเป้าหมาย นั้นหรือไม่ หากมีเป้าหมายชัดเจน ให้ทุกคนได้ทราบเป้าหมาย รู้ว่าต้องการพัฒนาอะไร และมีการ

ตรวจสอบติดตามในสิ่งที่ทำไปแล้วด้วย ว่าสิ่งที่ทำไปแล้วสามารถให้คาดตอบเป้าหมายงานท่านได้หรือไม่ ก็จะเป็นการดี

อ.เสนาภิบาล : - บทสรุปแต่ละ paper น่าจะมีข้อสรุปที่สำคัญ ๆ ชัดเจน เพื่อให้สามารถรู้ว่านำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ความรู้จากแต่ละท่าน นำมาประมวลผลได้อย่างไร ผู้อ่านหากอ่านแล้วไม่เข้าใจก็ควรมาพูดคุยทำความเข้าใจกันก่อน (ผู้เป็นเจ้าของงานวิจัยควรมีส่วนร่วมในการสรุป)

ผศ.เรืองชัย : - ทางมหาวิทยาลัย น่าจะมีนโยบายชัดเจนว่าจะทำงานเพื่อทะลุสถาบันสุขภาพอย่างไร มีเวลาหรือไม่ ระเบียบทางการผิงเป็นอุปสรรคในการทำงานอย่างยิ่ง เช่น เรื่องค่าแรงขั้นต่ำที่ถูกกำหนดใหม่

อ.วีระพันธ์ : - เรามีการมองอดีต มองปัจจุบัน เราต้องมองอนาคตด้วย มองว่าเราจะศึกษาถึงเรื่องอะไรบ้าง ควรต้องมีการ integrate เข้ากันในแต่ละกลุ่มที่ทำงานด้วยกัน reaction ระหว่าง human น่าจะเป็นสิ่งสำคัญในการทำงาน ปัจจุบัน participatory approach เป็นสิ่งสำคัญ

ผศ.วิชัย : - ข้อมูลที่รวบรวมมามีมาก มีกันหลาย field หลาย effects เรานำมารวบรวมที่จะต้องมองภาพรวมไม่ให้ขาดเหลือ ควรเริ่มต้นรวบรวมองค์ความรู้ที่มีก่อนโดยดูจากศักยภาพที่มีอยู่ องค์ความรู้ที่มีอยู่ และทรัพยากรที่มีอยู่

ผศ.วรุณิ : - ต้องพิจารณาว่า งานนี้เป็นเพียงการรวบรวมประมวลผลงานหรือเปล่า

ผศ.สมศักดิ์ : - ถ้าพิจารณาในกรอบเวลา 2 เดือน งานที่ทำน่าจะพอแล้ว

อ.ธุ : - ในฐานะผู้ประสานงานโครงการในส่วนของสำนักกิจจัยและพัฒนา เห็นว่าจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรและข้อจำกัดต่าง ๆ แต่ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจน

รศ.สันติชัย : - ความองไบข้างหน้า สุกิจกรรมและการพัฒนาคุณภาพที่ยั่งยืน
 - ควรจัดทำเป็นฐานข้อมูล
 - ควรจัดประชุมอิอกครั้ง เชิญองค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้องภายนอกที่เกี่ยวข้อง
 - ควรวิเคราะห์ให้เห็นภาพที่ชัดเจน

- อ.วีระพันธ์ :** - ควรศึกษาประวัติศาสตร์ เน้นการพัฒนา และการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความยั่งยืน
 - ควรทบทวนบทบาทของคุณย์ GIS ซึ่งตามมติ ครม.ให้จัดการข้อมูลด้วย แต่ปัจจุบันยังเน้นการ
 รวบรวมข้อมูล
- รศ.เสาวภา :** - ควรสนับสนุนการนำ GIS ไปใช้ในบริเวณที่สามารถสืบสานต่อได้ ไม่ใช่แค่การนำเข้ามาใช้แล้วทิ้ง
 และให้ความสำคัญกับ
 สังคม

==